

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

KN-I.4131.1.373.2019.16

Poznań, 10 października 2019 r. Szamocinie

WPŁYNĘŁO
Kancelaria Główna

6514

11. 10. 2019

Ilość załączników
Załącznia
ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.)

orzekam

nieważność pkt 4 załącznika do uchwały nr VII/71/19 Rady Miejskiej w Szamocinie z dnia 12 września 2019 r. w sprawie wprowadzenia wzoru wniosku o ustalenie prawa do dodatku energetycznego - **ze względu na istotne naruszenie prawa.**

Uzasadnienie

Uchwała nr VII/71/19 Rady Miejskiej w Szamocinie została podjęta na podstawie: „art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506 z późn. zm.) oraz art. 5d ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r., poz. 755 z późn. zm.).

Uchwałę doręczono organowi nadzoru 20 września 2019 r.

Dokonując oceny legalności przedłożonej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Na sesji w dniu 12 września 2019 r. Rada Miejska w Szamocinie wprowadziła wzór wniosku o ustalenie prawa do dodatku energetycznego, stanowiący załącznik do uchwały nr VII/71/19 w sprawie wprowadzenia wzoru wniosku o ustalenie prawa do dodatku energetycznego, zwanego dalej „załącznikiem”.

Podstawę prawną podjęcia uchwały stanowi art. 5d ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 ze zm.), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z tym przepisem, rada gminy określa, w drodze uchwały, wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego.

Organ nadzoru stwierdza, iż Rada Miejska w Szamocinie bez podstawy prawnej wprowadziła do przedmiotowego wzoru wniosku o ustalenie prawa do dodatku energetycznego oświadczenie o treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 § 1 Kodeksu karnego **) Oświadczam, że: a)zapoznałam/Em się z warunkami uprawniającymi do przyznania dodatku energetycznego b) został mi przyznany dodatek mieszkaniowy w okresie od do i zamieszkuję w miejscu dostarczania energii elektrycznej wskazanym w pkt 1 wniosku c) powyższe dane są prawdziwe

**) kto składając zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”.

W ocenie organu nadzoru żaden z przepisów art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600 ze zm.), zwanej dalej „k.k.”, nie stanowi podstawy przypisania odpowiedzialności karnej przez osobę ubiegającą się o przyznanie dodatku energetycznego.

Postanowienia art. 233 k.k. dotyczą przestępstw składania fałszywych: zeznań (§ 1 - 3), opinii, ekspertyz lub tłumaczeń (§ 4 - 4a) oraz oświadczeń (§ 6).

Podkreślić należy, że przestępstwa fałszywych zeznań można dopuścić się w postępowaniu sądowym albo też w innym postępowaniu, przy czym ustawodawca wymaga, by było to postępowanie prowadzone na podstawie ustawy. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 2 lutego 2004 r., sygn. akt V KK 168/03, wyjaśnił: „Zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy przez świadka w postępowaniu innym niż sądowe wypełnia znamię czynności sprawczej przestępstwa określonego w art. 233 § 1 k.k. wtedy, gdy toczy się ono na podstawie ustawy, której przepisy stanowią, że zeznanie świadka służy za dowód w tym postępowaniu i uprawniają zarazem przyjmującego zeznanie do uprzedzenia świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie”.

Ustawodawca w art. 233 § 6 k.k. rozciąga odpowiedzialność za składanie fałszywych zeznań również na składanie fałszywych oświadczeń przyjmując, że: „Przepisy § 1 - 3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku z dnia 25 października 2012 r., sygn. akt I SA/Ke 506/12 stwierdził, że „jeżeli ustawodawca zamierza nadać wymaganym oświadczeniom składanym przez zainteresowane podmioty rygor odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń (zeznań), to rygor ten wprowadza wprost do ustawy i dopiero wówczas, w razie przeniesienia kompetencji do określenia przez organ samorządu wzoru informacji i deklaracji, winien przewidzieć w treści upoważnienia wymóg pouczenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń (zeznań)”. Podkreślić należy, że zapis taki ustawodawca wprowadził m.in. w art. 7 ust. 2a ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 180 ze zm.), natomiast nie ma takiego odpowiednika w ustawie regulującej dodatki energetyczne.

Tym samym zawarcie oświadczenia o odpowiedzialności karnej we wzorze wniosku o ustalenie prawa do dodatku energetycznego, w ocenie organu nadzoru, wykracza poza zakres kompetencji rady gminy wynikający z art. 5d ust. 2 ustawy.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga za moim pośrednictwem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

wz. Wojewody Wielkopolskiego

(-) Aneta Niestrawska

Wicewojewoda Wielkopolski

Otrzymują:
Rada Miejska w Szamocinie
Burmistrz Miasta i Gminy Szamocin